

TEMA DEL DIA

ELS HABITATGES DESPRÉS DE LA COVID-19 ► Els arquitectes creuen que, després del confinament obligat per la pandèmia, es tendirà a fer habitatges més grans, amb espais més polivalents i sobretot amb més sortides a l'exterior, ja siguin terrasses o balcons

Els arquitectes de la Catalunya Central aposten per pisos més grans i més exteriors

► Consideren que arran de l'experiència de la Covid-19 s'acceleraran canvis i que l'interior dels habitatges seran més polivalents

Roger Junyent

MANRESA

■ Habitatges més grans, amb més sortides a l'exterior i amb els espais interns més polivalents és el que diversos arquitectes de la Catalunya Central consultats per **Regi67** creuen que haurien d'incorporar els edificis residencials que es construeixin a partir d'ara, un cop superada la crisi de la Covid-19.

També assenyalen que la crisi actual el que farà també és accelerar algunes tendències que ja s'estan implementant i que acabaran conduint cap a uns pisos més polivalents i adaptats a les necessitats d'unes persones que possiblement hi passaran més temps a l'interior del que estàvem acostumats fins a l'arribada de la pandèmia, i en edificis amb espais comuns per a tots els veïns. Toti això, l'arquitecte i secretari de la delegació a la Catalunya Central del Col·legi d'Arquitectes, **Enric Masana**, avisa que en l'àmbit de la construcció hi ha una inèrcia molt gran i que es tracta de canvis que no es poden veure d'un dia per l'altre.

El mateix **Masana** explica que «hem pecat de normatives molt restrictives en l'edificació per evitar determinats promotors especuladors i per evitar aquests abusos, que han acabat sent pitjors per a l'usuari». En la seva opinió, això ha fet que «s'hagin perdut elements que eren consensuats com galeries, tribunes o balcons perquè les normatives s'han portat al límit i cada metre quadrat ha de tenir un funció molt concreta». Segons ell, a partir d'ara, caldrien uns decrets d'habitatge «més flexibles». L'arquitecte **Jaume Espinal** també creu que «hauríem

Un bloc en construcció al carrer Concòrdia de Manresa, en una de les darreres promocions d'habitatges iniciades a la ciutat

d'intentar que es modifiquin les legislacions perquè hi pugui haver unes habitacions més diàfanes» per fer front a les necessitats que ha portat la situació actual de confinament, en la qual la llar s'ha convertit en l'escenari d'una gran quantitat d'activitats en la vida diària que abans es feien a fora. Creu que caldria determinar que hi ha d'haver «unes peces mínimes, com la cuina i els banys, i amb totes les normes de seguretat necessàries, però a més s'hauria de ser més obert amb habitacions

amb usos més oberts i convertibles en estudi, sala de ball, habitació... i a més cada habitatge hauria de tenir una sortida a l'exterior com una balconada o una terrassa».

L'arquitecte **Àlex Quintín** també remarca aquesta necessitat de més balcons, espais exteriors i ventilació per als habitatges. En la seva opinió, la crisi del coronavirus accelerarà canvis que ja s'estaven produint, però també posa sobre la taula el preu dels habitatges i recorda que «cap promotor

vol un balcó perquè resta metres quadrats». També posa sobre la taula la possibilitat d'espais comuns per als veïns d'un edifici i remarca que «el repte és com dissenyar aquests espais perquè allà on caben 300 habitatges no n'hi vagin només 50». De fet, el també arquitecte **Pere Santamaria** recorda que el tema econòmic és el que ha fet que s'hagi anat passant a habitatges cada cop més petits fins a trobar-nos amb pisos de 40 o 45 m². Amb la crisi de la Covid-19, creu que canviarà la forma

de plantejar els nous edificis, que passaran per habitatges altre cop més grans i amb més espais comuns a compartir amb els veïns, com ja assenyalen altres arquitectes.

L'arquitecte berguedà **Josep Xoy** també remarca que habitatges més grans signifiquen un cost per metre quadrat més gran, i també aposta perquè els edificis incorporin espais que comparteixi tota la comunitat, com terrasses però també espais de joc per a la mainada.

El treball des de casa i el distanciament social imposat arran de la pandèmia obre la porta a reformular els espais laborals

R. J. MANRESA

■ La situació actual fa que sigui necessari un distanciament físic entre les persones i també s'ha vist que treballar des de casa és possible, i això obre la porta a un nou disseny dels espais de treball. Així, **Àlex Quintín** assenyalava que si hi havia locals d'oficines amb grans plantes, «si la gent pot teletreballar és obvi que les empreses no

necessitaran tant espai físic». A més, i per evitar contagis, també posa sobre la taula la possibilitat d'utilitzar ginyes tecnològiques que no s'hagin de tocar, com per exemple tecnologia de veu o sensors, en comptes dels interruptors convencionals.

Pere **Santamaria** també creu que si es necessita menys espai per a despatxos, les empreses s'or-

ganitzaran per optimitzar-lo, i davant d'una situació amb déficit d'habitatges, considera que una part d'aquests espais a la llarga es podrien convertir en immobles residencials, encara que al final tot dependrà també del seu cost econòmic.

El teletreball, però, no només afecta les oficines o despatxos, ja que, en fer-se a distància, també

té conseqüències en l'habitatge, que necessitarà espais adaptats a aquesta realitat (veure notícia principal), i l'arquitecte **Josep Xoy** fins i tot apunta la possibilitat que els edificis residencials, a més de tenir terrasses o zones verdes comunes per a tots els veïns, també puguin tenir un espai compartit dedicat al treball a distància dels residents.

Tot i això, per fer viable el teletreball aquest no només depèn de la voluntat d'empresa i treballador, sinó que també cal que hi hagi les infraestructures adequades, com una bona connexió a Internet, que garanteixin que la feina es pot portar a terme sense interrupcions ni desconexions que evitin pèrdues innecessàries de temps.